

Missing laundry – No ploblem Sil

Vi hade kommit till en av de större varvsstäderna, Dalian. Där fanns två jättevarv och ett par små.

Vädret var stekhett och vi hade ett digert program som skulle ta nästan en vecka att slutföra.

Vi for som skottspolar i taxi utan luftkonditionering mellan de olika varven och avdelningarna, så helt naturligt var man inte så där fräsch när man kom tillbaka till hotellet på kvällskvisten.

Redan andra dagens morgon var jag tvungen att lämna byxor och lite annat till tvätt. Så listan fylldes i och tvättkorgen lämnades på sängen åt sitt öde.

Återkommen till hotellet på kvällen så låg min tvättade tvätt snyggt och prydligt på sängen tillsammans med en fräsch handduk vikt till en svan (Hotellet hette The Swan) .

Jag kollade allt och fann att allt var där, utom mina byxor. Jag ringde ned till Concierge och påtalade att jag inte fått tillbaka mina byxor. Den vänliga rösten beklagade och skulle undersöka - No ploblem Sil.

Dagen därpå samma procedur och fortfarande inga byxor i retur.

På tredje dagen var det kris, jag hade bara vad jag bar på mig och ännu några dagar att jobba. Fjärde dagen var jag smått irriterad.

Kommen tillbaka efter dagens vedermödor, var jag spänd på att se om jag fortfarande skulle vara Kung Byxlös? Jo då mycket riktigt. Väldigt irriterad på väg att ringa till.... Då hörde jag ljudet av en trolley- ljud utanför min dörr, kikade så i ögat och fick se trolleyn med returtvätt. Nu skulle här bli undersökning av och byxor på, så endast iklädd ett par shorts och T-shirt gick jag ut till damen som just passerade min dörr med vagnen och skulle just börja de konstiga språket att förklara för henne min prekära situation, utan att kunna så mycket mandarin. Då hände det, ...

Pang sa dörren och gick igen med öppningskortet i plast i sin springa INNANFÖR dörren. Där tjänade den som huvudströmbrytare till elen på rummet.

Nu hade jag två stora problem, inga byxor och utelåst från rummet, halvnaken ute i korridoren. Jag fick i alla fall framfört min nöd, men damen tycktes inte förstå mitt språk, så hon kallade på våningschefen, som kom. Han var någorlunda haj på engelska och endast han var den som fick öppna för gäster utan legitimation och klädda endast i shorts och T-shirt.

Han förklarade min situation för damen med klädes- trolley och tillsammans gick vi in i mitt rum. Jag förklarade då att all tvätt kom tillbaka samma dags kväll och lades på sängen för check, allt utom mina byxor. Och nu var jag nästan Kung Byxlös.

Då utbredde sig ett svagt, blygt leende i trolley-damens ansikte, hon tog mig i armen och vi gick bort till garderoben bakom ytterdörren där större kläder på galge hängde. Där visade hon mig på badrocken och tänk, där hängde alla byxor jag saknat.

Jag vet inte hur man skäms på kinesiska, men jag tror att mitt kroppsspråk avslöjade att jag var uppriktigt ledsen för min irritation och den mindre kalabalik jag hade orsakat.

Så var vi helt plötsligt tre personer i mitt rum som fick sig ett gott skratt.

När våningsmanagern gick fick han en svag klapp på axeln och ännu en ursäktande blick från mig.

Han log och svarade: NO PLOBLEM SIL

Två dagar senare så checkade vi ut och bakom receptionsdisken stod våningsmanagern. Han nickade igenkännande och frågade med ett leende om allt hade varit till belåtenhet.

Mei wen tie, sa jag vilket betyder No ploblem, Xie Xie.

YST